

Petitie: Drugsregulering: hard- en softdrugs.

Probleem:

Het huidige drugsverbod veroorzaakt minstens de helft van alle criminaliteit in ons land! Dat kost ons miljarden, maar drugs zijn overal verkrijgbaar en het gebruik neemt eerder toe dan af.

Zo'n 800.000 consumenten gebruiken drugs, maar er is geen enkele kwaliteitscontrole.

PETITIE

WIJ, verontruste burgers,

Constateren:

Dat er een betere oplossing is: regulering.

Dwz: het toestaan van de productie, verkoop en bezit, met strikte regels voor een zo gering en veilig mogelijk gebruik.

Regulering maakt de gezondheidsrisico's beheersbaar, dringt de criminaliteit met tientallen procenten terug en bespaart miljarden.

en verzoeken kabinet en parlement:

Over te gaan tot regulering van hard- en softdrugs.

De petitie wordt ondersteund door:

Hedy d'Ancona: ex minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Theo M.G. van Berkestijn: ex secretaris generaal van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij van Geneeskunst

Margreeth de Boer: ex minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu

dr Els Borst-Eilers: ex minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

mr Harry F. van den Haak: ex president van het Gerechtshof Amsterdam en ex voorzitter van de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak

Mario Lap: drugsdeskundige

mr J. K. Moltmaker: ex advocaat-generaal bij de Hoge Raad

prof. mr Theo de Roos: hoogleraar Strafrecht Universiteit Tilburg en plaatsvervangend rechter, en

dr Jan Terlouw: ex minister van Economische zaken

Toelichting bij de Petitie:

Regulering moet allereerst gelden voor de meest gebruikte drugs: cannabis, ecstasy (xtc), cocaïne, amfetamine en heroïne.

Voor cannabis is de verkoop al gereguleerd: in coffeeshops kan elke meerderjarige max. 5 gram kopen.

Het manco is echter dat de coffeeshop niet legaal aan zijn voorraad kan komen. De kweek van cannabis voor coffeeshops (de 'achterdeur') moet nu eindelijk gereguleerd worden. Gemeenten staan al jaren in de rij, en de Tweede Kamer heeft al 2x een motie ertoe aangenomen.

Voor de overige drugs komen proefprojecten. Meerderjarige ingezetenen kunnen een gebruikshoeveelheid per maand kopen op vertoon van een chippas. Zo voorkomen we dat buitenlanders massaal hierheen komen. Of dat wordt doorverkocht aan het buitenland.

Hieronder vindt u nadere informatie in de vorm van 20 Vragen en Antwoorden.

ALGEMEEN.

1. Het gaat toch eigenlijk best goed met het drugsbeleid in Nederland? Waarom dan zo'n riskante verandering?

Ons drugsbeleid is net als overal elders gebaseerd op het verbod om drugs te produceren, te verkopen en te bezitten. De gevolgen van het drugsverbod zijn hier weliswaar iets minder erg dan in strengere landen. Toch is het verbod de oorzaak van minstens de helft van alle criminaliteit in ons land, kost dat elke inwoner zo'n € 1.000 per jaar, en is er geen enkele kwaliteitscontrole!

Regulering levert de overheid miljarden op, de onveiligheid daalt met tientallen procenten en de gezondheid van gebruikers wordt beschermd.

BUITENLAND.

2. Regulering kán helemaal niet, want we zitten vast aan internationale verdragen die 't verbieden!

Juridisch is goed te beargumenteren dat die verdragen regulering toestaan mits daarbij het beleid van andere landen niet in de wielen wordt gereden.

Maar het eenvoudigste is, regulering net zoals bij de coffeeshops in te voeren via het opportuniteitsprincipe: niet-vervolgen als gestelde voorwaarden in acht zijn genomen.

3. Nederland wordt internationaal een paria, een 'narcostaat'. Fataal voor onze export en ons aanzien in de wereld!

Bij beperking van de proefprojecten tot Nederlandse ingezetenen valt geen onoverkomelijke weerstand te vrezen. Met enig bekwaam diplomatiek handwerk kan juist interesse gewekt worden. Want overal heeft men dezelfde problemen. Obama heeft verklaard dat hij het drugsbeleid zal stoelen op zakelijke, niet ideologische

basis. Het internationale politieke getij oogt zeldzaam gunstig. We zullen er echt geen tomaat minder door exporteren!

GEZONDHEID

4. Hoho: dan gaat Nederland toch massaal aan de drugs?

Nee, en dat is bewezen.

Het unieke 30-jarige experiment met de verkoop van cannabis via coffeeshops heeft helemaal niet geleid tot meer gebruik, noch van cannabis noch -via de "steppingstone theorie"- van andere drugs.

Hetzelfde geldt voor de reguleringsmaatregelen bij harddrugs zoals: geen vervolging voor kleine gebruikshoeveelheden, pillentests, gebruikersruimten, spuitomruil, verstrekking van methadon en heroïne.

Gebruik en verslaving van soft- zowel als harddrugs liggen in Nederland op of onder het Europese gemiddelde. Heel wat lager dan in repressievere landen zoals Frankrijk, Engeland en de VS.

5. Regulering is het verkeerde signaal: "drugs mogen dus". Vooral de jeugd gaat dan helemaal los!

Integendeel. Als de zwarte markt wegvalt is juist de jeugd veel beter beschermd. De duizenden dealers die nu jonge mensen drugs aanpraten, verdwijnen en worden vervangen door enkele deskundige verkooppunten. De kwaliteit van de drugs is gewaarborgd, en voorlichting wordt geloofwaardig. De aantrekkingskracht die het verbodene vooral op adolescenten heeft valt weg: drugs worden vrij saai!

6. Als de overheid drugs toelaat, wordt ze 'staatsdealer' en verantwoordelijk voor de schade.

Welnee: de overheid laat alcohol en tabak toe maar wordt daarmee toch ook niet schadeplichtig? Bijsluiters waarschuwen voor de risico's.

7. Cannabis (=wiet=henneep) is al bijna een harddrug geworden, veel sterker dan vroeger!

Inderdaad is de huidige cannabis ("nederwiet") sterker dan in de begintijd. Het verbod heeft die ontwikkeling in de hand gewekt. Het gevaar van ontdekking maakt immers dat telers liefst zo krachtig mogelijk spul telen. Overigens: omdat de meeste wiet vroeger nogal slap was rookte men toen veel meer de sterkere hasj (uit de hars van de plant). Rokers kunnen nu met weinig wiet in hun joint toe en zo doen ze het merendeels ook. Regulering gaat ertoe leiden dat meer van de mildere varianten op de markt komen, dat ecologischer wordt geteeld en etikettering precies vertelt wat je koopt.

8. Softdrugs: vooruit dan maar. Maar harddrugs zijn toch veel te gevaarlijk?

In 2009 heeft de regering door 19 deskundigen laten uitzoeken wat de risico's zijn van de illegale en legale (alcohol en tabak) drugs. Hun RIVM-rapport "Ranking (=rangschikking) van drugs" stelt de 'chronische en acute toxiciteit' (=schadelijkheid) van heroïne praktisch gelijk aan die van tabak (de rangnummers 1 en 3), en die van cocaïne praktisch gelijk aan die van alcohol (6 en 7). Amfetamine komt op plaats 9, GHB op 10, cannabis op 13, en xtc op plaats 17.

9. We zien waar vrije verkoop van alcohol en tabak toe heeft geleid. Wordt drugsverslaving dan niet net zo omvangrijk?

Alcohol en tabak zijn inderdaad de verslavingsreuzen, vele malen groter dan drugs: ons land kent 3x meer alcoholisten, 15x meer alcoholdoden, en 173x meer doden door tabak.

Maar zo ver zal het met drugs niet komen. Er is geen reclame, leeftijdsgrens 18 jaar, verkoop van cannabis uitsluitend in coffeeshops, en een beperkt aantal verkooppunten voor de overige drugs.

Bedenkt daarbij, dat alcohol wordt vermengd met een groot scala aan smaken: druiven (wijn), gerst en hop (bier), breezers enz. Dat is bij drugs niet het geval, en dat blijft zo. Dus geen Coca Cola met echte coke zoals vroeger!

10. Bij regulering zullen de verkoopprijzen aanzienlijk dalen. Dat moet ook wel als je de zwarte markt er uit wilt drukken. En dus zullen gebruik en verslaving toenemen. In de eerste plaats zijn de prijzen van drugs in de afgelopen jaren op en neer gegaan zonder dat de gebruiksniveaus dat in gelijke mate deden. Maar de prijzen hoeven helemaal niet (sterk) te dalen. Kijk maar naar alcohol. Die is duur door hoge accijns. "Zwarte" koop zou dus heel voordelig zijn. Dat gebeurt echter niet of nauwelijks. Redenen: gemak en gegarandeerde kwaliteit. Bij regulering blijven de verkoopprijzen via accijns rond of slechts iets onder het huidige niveau. Verslaafden kopen via de hulpverlening hun drugs voor een lagere prijs, of ze krijgen ze gratis zodat ze niet meer uit stelen hoeven te gaan.

11. Waarom proefprojecten voor harddrugs, en hoe moeten die er dan uitzien? Om ervaring op te doen worden eerst proefprojecten opgestart. Op basis daarvan komt er een definitieve regeling.

Regulering van productie en verkoop moet allereerst gelden voor de meest gebruikte harddrugs: ecstasy (xtc), cocaïne, amfetamine en heroïne.

Als verkooppunten van de eerste drie kunnen de bestaande (ongeveer 23) pillentestcentra dienen, maar ook GGD-en. Alleen meerderjarige ingezetenen mogen een beperkte gebruikshoeveelheid per maand kopen op vertoon van een chippas. Heroïne wordt nauwelijks meer recreatief gebruikt; het is inmiddels een erkend geneesmiddel. Verslaafden kunnen op voorschrift van een arts hun dagelijkse dosis kopen of krijgen.

Zo voorkomen we dat wordt doorverkocht aan het buitenland. En dat buitenlandse drugstoeristen massaal hierheen komen. Het laatste is bij cannabis gebeurd, en dat heeft voor- en nadelen (zie ook vragen 15 en 16). Bij de proefprojecten voor harddrugs moet zo'n toestroom echter worden voorkómen. Want bij verkoop aan buitenlanders is controle op hun gebruik ondoenlijk, en het zou hun regeringen onnodig op de kast jagen.

CRIMINALITEIT.

12. Criminaliteit is een groot woord. Het gaat toch eigenlijk meer om overlast van dealers en verslaafden, en rond coffeeshops aan de Belgische grens?

Ja, dat denken veel mensen (en politici!). Maar de werkelijkheid is schrikbarend.

Minstens de helft van de totale criminaliteit in onze landen is direct en indirect het gevolg van het drugsverbod!

De meest recente gegevens van het ministerie van Justitie melden:

"Opiumwetdelinquenten vormen de op één na (geweld) grootste categorie (20%) in het gevangeniswezen". En: "De meerderheid van de opsporingsonderzoeken naar meer ernstige vormen van georganiseerde criminaliteit is ook in 2007 en 2008 gericht op drugs. In 2008 was dat 70%". (WODC- Nationale Drug Monitor, Jaarbericht 2009).

Deze cijfers geven alleen de directe opiumwetdelicten weer. Denk aan dealers en runners, veelplegers, cannabiskweek in woonhuizen en loodsen, xtc-laboratoria, bolletjesslikkers en andere manieren van smokkel. Daarbovenop komt echter de indirecte criminaliteit: omkoping, bedreiging, corruptie, witwassen, aantasting van economische sectoren als de onroerend-goedhandel en horeca via drugsgeld, afrekeningen tussen drugsbenden, mishandeling, marteling, moord, gebruik van drugsgeld voor illegale wapenhandel, enz.

En dan zwijgen we nog maar over de internationale gevolgen, waaronder de ontvrachting van hele landen (waaronder eilanden in de Ned. Antillen).

13. We moeten dat halfzachte gedoogbeleid afschaffen en net als andere landen: keihard aanpakken die handel!

Ja hoor: het "succes" van nóg harder aanpakken zien we in Frankrijk, Engeland en de VS: nóg meer gevangenen (in de VS 7x meer dan in ons land!), en: een hoger gebruik en verslaving!

Onze inschatting dat het drugsverbod de helft van de totale criminaliteit veroorzaakt blijft nog aan de voorzichtige kant.

Dat ongehoorde feit is de grote afwezigheid in het drugsdebat.

Én, even verbijsterend, in het debat over veiligheid! Iedereen die zich zorgen maakt over veiligheid zou zich moeten afvragen of er geen alternatief voor het drugsverbod is.

Het verbazingwekkende is echter dat juist 'crimefighters' verbeten vasthouden aan het verbod. Beseffen zij niet dat ze zich tot bondgenoten, steunpilaren en hartsvrienden van de drugsmafia maken?

14. Ja, "als we drugshandel reguleren hebben we geen drugscriminelen meer", zo ken ik er nog wel een paar: als we diefstal niet meer verbieden hebben we ook geen dieven meer!

Dit hoort men wonderlijkerwijze soms ook van juristen! Echter: het normale strafrecht beschermt ons tegen handelingen van derden waarvan we niet willen dat ze ons worden aangedaan. We willen niet bestolen of vermoord worden. Maar de drugsconsument wil nu juist drugs kopen! De overheid zegt in feite tegen zijn volwassen burgers: "drugs zijn slecht, jullie zijn te dom of te slap om er áf te blijven, en daarom zorgen we dat jullie ze niet te pakken krijgen".

Bij het drugsverbod gaat het dus om bescherming tegen...onzelf. Daarmee is het een vreemde eend in de bijt van het strafrecht. Hooguit te vergelijken met de bromfietshelm of autogordel. Maar daar liggen de sancties en gevolgen een tikje anders!

15. Coffeeshops aan de grens met België geven nu al zoveel overlast, dat wordt dan toch alleen maar erger?

Coffeeshops aan de grens trekken buitenlandse drugstoeristen aan. In sommige grenssteden kopen die ook op straat harddrugs en veroorzaken ze ondermeer lawaai- en parkeerproblemen.

Regulering van de achterdeur verhoogt de kwaliteit van de cannabis. Dat zal op zich meer buitenlanders aantrekken. Politie en Justitie krijgen dan echter de handen vrij om de overlast veel krachtiger aan te pakken.

Dat kan trouwens ook nu al met praktische maatregelen zoals in Venlo. Daar heeft men de problemen effectief opgelost door enkele coffeeshops uit de binnenstad te verplaatsen naar pal op de grens met Duitsland.

16. De regering wil van coffeeshops besloten clubs maken om buitenlanders te weren, en coffeeshops bij scholen sluiten. Goed idee?

Maar in bijvoorbeeld Amsterdam bezorgen de coffeeshops die ook aan buitenlanders verkopen geen problemen, wel extra inkomsten voor de stad. Besloten clubs zullen daar de straatverkoop bevorderen, met alle narigheid van dien. Laat gemeenten zelf maar bepalen welk model zij het beste vinden; zij zijn mans genoeg.

De regering wil ook alle coffeeshops binnen een straal van 350m. rond een school sluiten. Dat gaat talloze coffeeshops de kop kosten. Alweer zonder dat éniġ probleem wordt opgelost. In gemeenten waar niet eens een coffeeshop is ligt het gebruik even hoog als waar ze wèl zijn. Laat staan dat coffeeshops bij scholen meer gebruik veroorzaken; onder de 18 mag men niet eens naar binnen.

Wat wèl zou moeten gebeuren is afschaffing van de voorwaarde dat coffeeshops niet meer dan 500-gram voorraad mogen hebben. Iedere betrokkene weet dat geen coffeeshop daarmee uit de voeten kan. Er is geen zinnig argument voor. Maar het is de belangrijkste reden dat vele coffeeshops in de laatste jaren gesloten zijn.

Tien jaar geleden telde ons land nog 846 coffeeshops, vorig jaar nog 666. De nu voorgestelde maatregelen gaan dat aantal nog veel verder verminderen.

Het is de sluipmoord op een wereldsucces!

17. Wietteelt, en de produktie van xtc en amfetamine ('speed') in Nederland is nu grotendeels bestemd voor het buitenland. Regulering ervan gaat die criminaliteit echt niet verminderen.

Schattingen over omvang en export zijn bij verboden waren als drugs noodzakelijkerwijs slagen in de lucht. Regulering ontnemt echter aan deze bedrijfstak zijn thuismarkt. Als Philips in Nederland geen tv's en gloeilampen meer zou kunnen verkopen verdwijnt het bedrijf direct naar een buitenland. Regulering is de sterkste prikkel voor drugshandelaren om dat eveneens te doen!

18. Als ze aan drugshandel niks meer kunnen verdienen gaan die handelaren heus niet braaf achter de geraniums zitten, die gaan andere zaakjes uithalen. Dus de criminaliteit wordt alleen maar erger!

Waarom doen ze dat nu nog niet? Omdat drugshandel het makkelijkste is en het meeste opbrengt. Stellig zal een deel andere criminaliteit gaan plegen. Politie en Justitie krijgen echter hun handen vrij om daar bovenop te zitten. Na de opheffing van het alcoholverbod in de VS ging naar schatting eenderde van de 'bootleggers' door in andere vormen van criminaliteit (waaronder in de opkomende drugshandel!), eenderde werd eerzaam drankhandelaar, en eenderde verdween uit de criminaliteit en de drankhandel.

19. Wordt ons land dan geen walhalla voor drugshandelaren?

Waarom zouden ze naar ons land komen waar ze aan de binnenlandse markt juist niets meer verdienen? Integendeel: ze gaan Nederland mijden als de pest!

en tenslotte:

BESPARING.

20. Wat kost het huidige verbod? En hoeveel bespaart regulering?

Het ministerie van Justitie berekende de totale kosten van de criminaliteit in 2006 op € 31,5 miljard. De misdaad die het drugsverbod veroorzaakt kost de samenleving minstens de helft = €15,75 miljard, dwz aan elke inwoner, van baby tot grijsaard, € 924 per jaar.

De econoom Martijn Boermans heeft studie gedaan naar legalisering (= regulering via wet) van alleen cannabis. Conservatief berekend komt hij uit op een netto-opbrengst voor de overheid van maximaal 850 miljoen euro per jaar. Dat is nog eens aanzienlijk meer dan de 443 miljoen euro waar de ambtelijke bezuinigingswerkgroep van het ministerie van Financiën voorjaar 2009 op uitkwam.

De kosten van rechtshandhaving van het soft- én harddrugsverbod bedroegen volgens prof. Rigter (Erasmus-universiteit) over 2003 € 1,6 miljard. Daar bovenop komen dan nog de indirecte handhavingskosten.

Bij regulering vervallen de handhavingskosten grotendeels. Bovendien wordt belasting op drugs geheven. Gevolg: miljarden euro's bezuinigingen en extra inkomsten voor de overheid. Daarbovenop: miljarden euro's lastenverlichting voor burgers, bedrijven en instellingen door minder misdaad.

Drugs laten zich niet wèg verbieden, ze zullen altijd mét ons zijn. De drugscriminaliteit echter kunnen we missen...

De regering heeft twee hoofddoelstellingen: bezuiniging en vermindering van de criminaliteit.

Drugsregulering betekent daling van de criminaliteit met tientallen procenten en een formidabele lastenverlichting. Met betere waarborgen voor de volksgezondheid. Op een presenteerbord.

Doen dus!